

1. De meget store Oversvømmelser bevirkes ikke ved Højvande i Havet, ej heller ved Tilførsel af Landvand, men derimod i første Linie ved nordlige og vestlige Vindes Paavirkning paa den store Vandflade i Fjorden.

2. Oversvømmelserne i selve Skernaadalen bevirkes ikke ved Højvande i Fjorden, men skyldes en mangelfuld Regulering af Aaen, der ikke kan bortføre de fra Oplandet tilstrømmende store Vandmasser, som derved blive tvungne op over Bredderne.

3. Fjordens Middelvandstand i Sommertiden antages (dog kun efter et Skøn, der senere har vist sig urigtigt) at ligge omtrent $1\frac{1}{2}$ Fod over Havets Middelvandstand og i Højde med dagligt Højvande i Havet.

4. Ved en Gennemstikning af Landtungen ca. 1,000 Alen Nord eller Syd for Nymindagab Kro vil under den i Punkt 3 nævnte, men altsaa urigtige Forudsætning, Middelvandstanden kunne sænkes henholdsvis ca. $\frac{5}{8}$ Fod og $\frac{1}{2}$ Fod.

I Forbindelse med de af Ingeniør Reimers udarbejdede Forslag til Gennemstikning af Landtungen henleder Vandbygningsdirektøren endvidere Opmærksomheden paa, at den foreliggende Opgave ogsaa vil kunne løses ved fuldstændig at aflukke Fjorden og føre dens Vandafløb til Havet gennem Afvandingssluser, en Foranstaltning, der dog vil medføre indgribende Forandringer, idet Fjorden derved vil blive omdannet til en Ferskvandssø. Sluttelig tilraader Vandbygningsdirektøren Nedsættelsen af en Landvæsenskommission til Behandling af Spørgsmaalet om Fjordvandspejlets Sænkning.

En saadan blev derefter nedsat, og af dens under 15. December 1880 afgivne Betænkning skal anføres følgende: Landvæsenskommissionen gaar ud fra, at Interessen i at bevare Sejladsen paa Fjorden nu er saa underordnet, at intet Hensyn særlig bør tages til den.“ Den hævder dernæst, at det lange og daarlige Løb mellem Fjorden og Havet bevirker, at Havfiskeriet er næsten umuliggjort, og at Fiskenes Mængde i selve Fjorden aarlig aftager, samt endelig, at den høje Middelvandstand i Fjorden besværliggør paa den ene Side Afløbet fra Engene, der derfor blive sure, og paa den anden Side Dannelsen af Oprøde og Tilførsel af Slik, „da der under almindelige Forhold aldeles ikke kommer Vand fra Havet ind i Fjorden.“ Kommissionen tilraader derfor 1) *Dannelsen af et nyt Udløb* og 2) *Sikringen af Udløbet for at opnaa stadige Forhold*. Hvad angaar Stedet for Gennemstikningen, mener Kommissionen at maatte fraraade, at det vælges saa nordligt som op imod Bjerregaard, fordi Faren for en Oversvømmelse da vil blive for stor, men anser det derimod for rigtigt at lægge den i Nærheden af Nymindagab Kro, og da navnlig at lægge den ca. 1,000 Alen Nord for Kroen (den Petersenske Linie), fordi den her lettest kan sikres mod Vandring imod Syd. Den i Vandbygningsdirektørens Betænkning af 23. Juni 1880 fremsatte Tanke, at aflukke Fjorden og føre dens Afløb til Havet gennem Afvandingssluser, vinder ikke Kommissionens Bifald; thi derved vilde Fjorden blive omdannet til en Ferskvandssø; alle de Fordele, som skulde opnaas for Landbruget derved, at det salte Vand fik Adgang til Fjorden, vilde falde bort, og hvad endnu værre var, Fiskeriet i og fra Fjorden maatte opgives. Hertil kom endnu, at Anlægget vilde blive alt for kostbart og Vedligeholdelsesomkostningerne aldeles uberegnelige.

De af Ingeniør Reimers udarbejdede Projekter til en Gennemstikning af den Landtunge, der adskiller Nymindestrømmen fra Havet, blev i 1881 gjorte til Genstand for en Kritik af Ingeniør P. V. P. Berg, der samtidig fremsatte et Forslag til en ny Løsning af Spørgsmaalet, ved hvilken der navnlig var taget Hensyn til en Afvanding af Skernaadalen og til Fiskeriet, hvilket sidste efter hans Mening ikke var fuldt tilfredsstillende ved de foreliggende Projekter til en Gennemskæring af Landtungen. Bergs Projekt gik ud paa Anlægget af en Kanal, som i en ret Linie skulde føres fra det Sted, hvor Jernbanen skærer Skernaadalen, gennem denne, Fjorden og Holmslandsklit ud i Vesterhavet. Paa den østlige Side af Klitten skulde der i Kanalen anbringes en Sluse, ved hvis Lukning Højvandet skulde holdes ude, medens der ved dens Aabning under Lavvande skulde foregaa et saa kraftigt Afløb fra Fjorden, at dennes Vandstand efter hans Mening da vilde blive sænket $1\frac{1}{2}$ Fod. Man skulde tillige have det i sin Magt til Tider, hvor et Højvande ikke kunde gøre Skade, at lukke Havvandet ind for at indvinde den af dette medførte Slik, og Slusen skulde tillige være tilgængelig for Fiskerifartøjer og mindre Handelsskibe.

Det Bergske Projekt danner Afslutningen paa et meget langt Tidsrum, i hvilket der har været arbejdet meget, uden at man paa noget Tidspunkt har haft fast Fod at